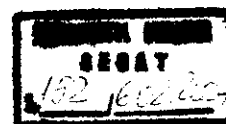

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

222
25.01.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 319 din 14 iulie 2006*, inițiată de 6 parlamentari din Grupurile parlamentare ale Alianței DA, UDMR, PSD și PRM (Bp. 713/2006).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare amendarea *Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006*, propunându-se, în principal, următoarele:

- modificarea **art. 13 lit. j)** și inserarea unui nou alineat la **art. 27** în scopul instituirii testării psihologice obligatorii la angajare, precum și a controlului psihologic, periodic, ulterior angajării, pentru toți angajații indiferent de profesie, obligând toți angajatorii să intre în relație contractuală permanentă cu un psiholog în specialitatea psihologia muncii și organizațională;

- inserarea unui nou articol, **art. 49¹**, cu următorul cuprins:

„Colegiul Psihologilor din România atestă dreptul de liberă practică al psihologilor în specialitate și asigură controlul respectării standardelor

de calitate a serviciilor psihologice în domeniul securității și sănătății în muncă.”

II. Observații și propuneri

1. Textul invocat în Expunerea de motive ca fiind în contradicție cu *principiul independenței profesionale a psihologului*, respectiv art. 15 alin. (1) pct. 14 din *Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006* aprobate prin *Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006*, este următorul:

„Art. 15 (1) Activitățile de prevenire și protecție desfășurate prin modalitățile prevăzute la art. 14 în cadrul întreprinderii și/sau al unității sunt următoarele:

(...) 14. evidența posturilor de lucru care, la recomandarea medicului de medicina muncii, necesită testarea aptitudinilor și/sau control psihologic periodic;”

Potrivit art. 25 alin. (2) din Legea nr. 319/2006 supravegherea sănătății lucrătorilor de către angajatori este asigurată prin medicii de medicina muncii.

Astfel, în considerarea prevederilor mai sus menționate, deși medicii de medicina muncii recomandă, în urma evaluării riscurilor, posturi de lucru pentru care testarea aptitudinilor și/sau controlul periodic este necesar, psihologul își desfășoară activitatea în baza principiului independenței profesionale, exercitând actul profesional cu asumarea deplină a răspunderii pentru calitatea acestuia. Psihologului îi revine în final responsabilitatea cu privire la concluziile emise, respectiv cu privire la modul în care se desfășoară testul psihologic.

În conformitate cu art. 7 alin. (4) lit. a) și c) din Legea nr. 319/2006 angajatorul are obligația ca, ținând seama de natura activității din întreprindere, să evalueze riscurile pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor și să ia în considerare capacitatea acestora în ceea ce privește securitatea și sănătatea atunci când le încredințează sarcini.

În același timp, conform art. 7 alin. (1) lit. a) și d) din Legea nr. 319/2006, angajatorul trebuie să ia măsurile necesare pentru asigurarea securității și protecția sănătății lucrătorilor, respectiv asigurarea cadrului organizatoric și a mijloacelor necesare securității și sănătății în muncă.

Aceste prevederi sunt conforme cu dispozițiile Directivei 89/391/CEE, în sensul că angajatorului îi revine obligația de a asigura securitatea și sănătatea lucrătorilor în toate aspectele legate de muncă, drept pentru care angajatorul este singurul în măsură să decidă cu privire la modalitățile de prevenire și protecție stabilite în urma evaluării riscurilor

pentru fiecare post de lucru, respectiv cu privire la testarea psihologică a lucrătorilor.

Având în vedere aspectele menționate, considerăm că inițiativa legislativă nu este oportună pentru următoarele considerente:

- instituirea obligativității legale pentru efectuarea testului psihologic la angajare, precum și periodic, ulterior angajării, ar aduce atingere *principiului responsabilității angajatorului* în ceea ce privește aspectele de securitate și sănătate în muncă;

- textul de lege criticat ca fiind în contradicție cu prevederile altui act normativ nu reprezintă obiectul modificării Legii nr. 319/2006, iar motivele prezentate și argumentele invocate nu sunt întemeiate;

- introducerea unor prevederi mai restrictive poate conduce în mod nejustificat la costuri suplimentare pentru unitățile economice și în mod deosebit pentru microîntreprinderi și întreprinderi mici;

- argumentele prezentate în Expunerea de motive nu concordă cu propunerile de modificare a Legii nr. 319/2006 cuprinse în textul propunerii legislative.

Expunerea de motive, pornind de la existența „*nivelului ridicat al psihologiei muncii și organizaționale ca specialitate profesională și știință*”, menționează doar necesitatea modificării prevederilor art. 15 alin. (1) pct. 14 din *Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii securității și sănătății în muncă nr. 319/2006*, în sensul introducerii unor prevederi clare referitoare la testarea psihologică atât la angajare cât și periodic. Aceasta nu cuprinde referiri la cerințele economico-sociale legate de activitățile de producție și de interesele angajatorilor care să reclame necesitatea introducerii testării psihologice la angajarea tuturor persoanelor indiferent de profesie sau loc de muncă, precum și la controlul psihologic periodic, ulterior angajării. În aceste condiții *nu se pot estima implicații economice și sociale ale inițiativei legislative*.

În sensul celor de mai sus, ar fi fost necesară realizarea unui *studiu de impact* al propunerii legislative și *prezentarea în Expunerea de motive a finalității și efectelor reglementărilor propuse*, nu numai din punct de vedere al existenței și exercitării profesiei de psiholog specializat în psihologia muncii și organizațională, ci și din punct de vedere al cerințelor impuse de relațiile sociale de muncă, pe sectoare de activitate și în raport de specificul și calitatea muncii, precum și din punctul de vedere al angajatorilor.

2. Referitor la propunerea de completare a **art. 27**, menționăm că textul nu precizează autoritatea ce urmează să fie sesizată de psihologul în specialitatea psihologia muncii și organizațională.

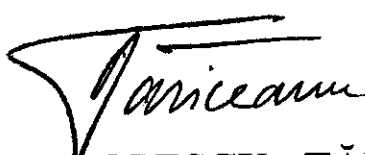
3. Propunerea de modificare a prevederilor **art. 48 alin. (2) lit. b)** în sensul eliminării sintagmei „*după caz*” nu se justifică față de faptul că nu toate accidente de muncă și bolile profesionale necesită și reabilitare psihică.

4. Având în vedere dispozițiile art. 15 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, potrivit căreia „În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative”, semnalăm faptul că **art. 49¹** cuprinde dispoziții ce se regăsesc în *Legea nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere aspectele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului